

Den eneste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ekstra tilskud til statsanerkendte arbejdsløshedskasser.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 5997; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2732).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensens): Det fremsatte forslag går ud på, at der stilles 10 mill. kr. til rådighed til fordeling blandt de vanskeligt stillede arbejdsløshedskasser for derved at sætte disse i stand til at udbetale understøttelser, der svarer til prisstigningerne, uden at skulle foretage en forhøjelse af medlemskontingentet. Jeg skal i denne anledning oplyse, at arbejdsløshedskassernes merudgifter som følge af understøttelsernes forhøjelse pr. 1. april 1951 kan anslås til ca. 18—19 mill. kr.

Allerede på nuværende tidspunkt har nogle arbejdsløshedskasser gennemført kontingentforhøjelse med virkning fra 1. april 1951, og det kan forventes, at enkelte kasser ligeledes vil foretage en kontingentforhøjelse med virkning fra denne dato, medens atter andre arbejdsløshedskasser vil forhøje kontingentet senere.

Ved gennemførelsen af forslaget til ændring af arbejdsløshedsloven den 27. maj 1950 var der i det af folketinget nedsatte udvalg enighed om, at det var en forudsætning for udvalgets tilslutning til bestemmelserne om de nye tilskudsregler vedrørende arbejdsløshedskassernes udgifter til såvel børne- som forsørgertillæg, at kasserne herefter bestræbte sig på at føre en sådan kontingentpolitik, at deres indtægter og udgifter kunne balancere.

Jeg kan derfor ikke tiltræde det foreliggende lovforslag, men må herved afvise det.

Ordføreren for forslagsstillerne (Lynnerup Nielsen): Da vi den 9. marts fremsatte det lovforslag, der nu er til behandling, om at stille 10 mill. kr. til rådighed for arbejds- og socialministeren til fordeling blandt de vanskeligt stillede arbejdsløshedskasser, var grunden simpelthen den, at vi måtte forudse, at flere kasser ikke kunne forhøje dagpengesatserne pr. 1. april 1951, uden at man måtte foretage en betydelig kontingentforhøjelse. En sådan kontingentforhøjelse har visse kasser allerede været nødt til at foretage, således

som også den højtærede arbejds- og socialminister nys nævnte det. Arbejdsmændenes arbejdsløshedskasse, som jo er langt den største, har således nu fra 1. april været nødt til at pålægge sine medlemmer en kontingentforhøjelse på ikke mindre end 60 øre pr. uge, således at kontingentet nu udgør 4 kr. 60 øre pr. uge, og denne kasse, der har ca. 240 000 medlemmer, omfatter en trediedel af samtlige arbejdsløshedsforsikrede her i landet.

Det forslag, vi her har stillet, vil jo kunne skåne tusinder af medlemmer, som er særligt vanskeligt stillede, for kontingentforhøjelse, idet forslaget tager sigte på de vanskeligt stillede kasser, d. v. s. de kasser, hvor arbejdsløsheden har været mest omfattende, og hvis økonomi givetvis vil være mest medtaget. Vi finder, at det vil være en retfærdighedshandling i en tid som denne at komme netop denne gruppe af medborgere til hjælp, som har været særlig ramt af arbejdsløsheden. Forholdet er jo det, at selvom understøttelsessatserne nu pr. 1. april er undergået en beskedent forhøjelse, har hele det år, som er forløbet siden sidste regulering, været et år med de voldsomste prisstigninger. Måned for måned har prisstigningerne sat ind, medens dagpengene har været helt de samme, og selv med de nuværende dagpengesatser, der pr. 1. april er forhøjet efter januarpristallet, er der ikke tale om nogen ajourføring, idet der har været et væld af prisstigninger på faktisk næsten alle områder, også siden januarpristallet blev offentliggjort. Det er jo i virkeligheden således, at de understøttelsessatser, der i dag udbetales, udbetales efter et forældet pristal og ingenlunde står i forhold til de prisstigninger, der har fundet sted siden.

Det kan derfor ikke undre nogen, at der rundt omkring i en række fagorganisationer er vakt en vis harme mod den forhøjelse af kontingenterne, der bl. a. har fundet sted for arbejdsmændenes vedkommende, medens en forhøjelse for adskillige andre kasser antagelig vil finde sted på et senere tidspunkt. Denne ekstra byrde pålægges dette forbunds medlemmer efter en vinter, hvor ca. $\frac{1}{3}$ af medlemmerne har været ledige, og hvor titusinder endnu ikke kan finde beskæftigelse, men må friste en kummerlig tilværelse på en altfor utilstrækkelig understøttelse. Hele året fra 1. april 1950 til 1. april 1951 har været et år, hvor priserne uafsladelig er steget uden den mindste ajourføring af de altfor lave satser og uden imødekommenhed på anden måde. Nok har der her i rigsdagen